

Sárdi Fülöp Érettségi Bizonyítványa

Budapest székesfővárosi ^{III} kerületi községi négyévfolyamú
o. Rákóczi Ferenc felső kereskedelmi iskola

 szám
918

19 *31* / *32.* FELSŐ KERESKEDELMI ISKOLAI

ÉRETTSÉGI BIZONYÍTVÁNY

Steiner Fülöp

aki az *1914.* év *június* hó *27.* napján *Budapesten*
született és *ior* vallású, miután a szabályszerű előtanulmányokat, mégpedig a
budapesti V. ker. m. ker. áll. Bolyai főreáliskola IV. osztályát
és a felső kereskedelmi iskola *I. - II. évfolyamát a székesfővárosi*
III. ker. községi o. Rákóczi Ferenc fű

felső
kereskedelmi iskolában elvégezte, előtünk érettségi vizsgálatot tett s a követelményeknek
teljesen felelt meg.

Erről neki ezt a *fű III. ker. községi o. Rákóczi Ferenc* négyévfolyamú *fű* felső
kereskedelmi iskola pecsétjével és aláírásunkkal ellátott érettségi bizonyítványt kiadjuk.

Kelt-Budapestben, 1932. évi *június* hó *17-én.*

Stela Lőrincz
a m. kir. kereskedelmi iskolák igazgatója

St. H. János
a m. kir. vallás- és köznevelési miniszter kancellárja

St. H. János
igazgató
és az országos köznevelési tanács elnöke

Kézp. nyomv. VIII/II cs. 14. sz. Budapest székesfővárosi négyvezetési 1021 — 5202

Ez az érettségi bizonyítványom.

Elemi után a Markó utcai Bolyai reálba [lásd: gimnázium és egyéb középiskolák] mentem, és ott két évet jártam. Nem ott érettségiztem, hanem a Kertész utcai Kereskedelmi Főiskolában [Felső kereskedelmi iskola volt; lásd: kereskedelmi iskolák. -- A szerk.], 18 évesen, 1932-ben.

Általában elég jól tanultam. Nem voltam a legjobb, de a legjobbak között. Annyira, hogy az önképzőkör elnöke lettem a kereskedelmiben, és ugyanakkor az iskolában lévő úszószakosztálynak is a vezetője voltam. Franciát tanultam, zsidó hittanra jártam. A harmincből körülbelül kilencen voltunk zsidók, akik egy zsidó tanárhoz jártak. Én nem tanultam meg olvasni héberül, és a tanár mindig azt mondta, hogy lehet egy zsidó önérzet ilyen, hogy nem tanulja meg a hébert. De hát ő se tudott velem sokat csinálni.

Nekem az iskolában nem voltak antiszemita élményeim. Ott nagyon komoly tekintélyünk volt -- egyrészt nekem személyesen, én egy eléggé vezéregyéniség voltam az osztályban. De közvetlenül az iskola után már igen. Mert az érettségi után az olyan korú embernek, mint én voltam, leventére [lásd: levente-mozgalom] kellett járnia. Az Aréna úton volt az Albrecht laktanya -- azt hiszem, így hívták --, és oda jártunk be minden vasárnap délelőtt leventére. És ott már komoly atrocitások voltak, lezsidóztak meg kellemetlenkedtek.

Az érettségi írásbeli után, tehát még mielőtt a szóbelim volt, az egyik evezős tagtársam vállalatához kerültem. Fölvettek engem alkalmazásba. A Caola Baeder Gyárnak a Baeder Herman volt a tulajdonosa, és annak a fia a klubnak a tagja volt. És a Baeder Herman-féle érdekeltséghez tartozott a Borolin Sósbornyos Gyár. Ez az Aulich utcában volt. És ennek az igazgatója volt a Rajna Feri, aki klubtag volt. És a Rajna Feri vett engem oda a Borolinba. Tisztviselő voltam. Raktárak, kiadni-beadni, számlázni, ezeket csináltam, de nem sokáig. Átnyergeltem a Steiner Laciékhoz, a boros céghez. Ez egy bornagykereskedés, aminek egy saját söntése volt. A Thököly út 44-ben a pince borpincének volt berendezve. Ott több ezer hektoliter bor volt, és volt Kőbányán egy bérelt pincéjük, ahol egy egész rész volt az övék. Nagyon gazdag emberek voltak, saját házuk volt a Thököly út 44. Nekem akkor 60 pengő volt a fizetésem, és az apám akkor mint üzletvezető 200 pengőt keresett. Tehát a 60 pengő az valami volt. Hazaadtam a fizetésem.